

ἐξ ευκατίας καὶ ἀκακίᾳ αὐτοῦ ἄσκησιν, καὶ ἐσκοτισθέντα, φαίνεται καὶ πλουτίζεται ἀπὸ διαφόρου ἰδέας, καὶ μετὰ τὰ σοφιστικά καὶ ἀσεβῆ Λεπτολογήματα τριβόμενον σοφίζεται, καὶ ἀποκαθίσταται ἐτοιμότερον πρὸς τὴν Εὐρέσειν πολλῶν Ἀληθειῶν.

Τὶ ἐστὶν Αἶνιγμα, καὶ ποσαχῶς λέγεται.

Εἶναι λοιπὸν τὸ Αἶνιγμα ἰδίως ὀριζόμενον, Λόγος Σύντομος ἐπιτηθεύμενος εἰς Ἀσάφειαν ἀποκρύπτουσαν τὸ νοούμενον μετὰ τινος Χάριτος, καὶ Ἀσειότητος. Ἐλέγετο τὸ Αἶνιγμα καὶ Γρίφος ἀπὸ τοῦ Παλαιῦ, μετὰ ἄλλην τινα Διαφοράν, καθὼς τὸ μὲν Αἶνιγμα διὰ Παιδῶν ἀπλῶς ἐπροβάλλετο, ὁ δὲ Γρίφος εἶχεν καὶ Σπουδῆς ἄξιον πολλάκις, καὶ ἐπροβάλλετο κατὰ Πρόκλησιν, καὶ μετὰ Συνθήκην, καὶ Πρόσμιον· καὶ εἰμὲν ὁ προκληθεὶς δὲν ἤθελεν κήρη τὴν Λύσιν, ἐκέρδιζεν ὁ προβλητὴν, εἰδὲ καὶ ἤθελεν ἐπιτύχη, ἐκέρδιζεν αὐτός, καὶ ὁ προβλητὴν ἐξημοῖτο τὸ Συντεθειμένον. Οὕτως ὁ Σαρμῶν μετὰ Συνθήκην καὶ Πρόσμιον ἐπρόβαλε Γρίφον πρὸς τοὺς τριάκοντα Θαμίτας Ἰταίφους, καὶ Συμπότας τὸ «ἐκ τοῦ ἐσθίουτος ἐξῆλθε Βρωσίς, καὶ ἐκ τοῦ Ἰσχυροῦ ἐξῆλθε Γλυκύς» καὶ ἀπατηθεὶς ὑπὸ τῆς Γυναίκος αὐτοῦ, ὡς εἰς τὸ ΙΔ'. Κεφ'. τῆν Κριτικῶν φαίνεται, ἔδωκε τὰς τριάκοντα Στολὰς τῶν Ἰματίων.

Ἐσυνήθειον αἱ Παλαιὴ καὶ προβάλλουσι τοὺς Γρίφους εἰς τὰ Συμπόσια μάκινα, γεμίζοντες ἐν Ποτήριον Οἴνου, καὶ προσφέροντες αὐτὸ εἰς ὅποιον ἤθελεν ἀπὸ τοῦ Συντραπεζίτου διὰ Σημεῖον Προσηλάσεως· καὶ ὁ προσφέρων ἐπρόβαλλεν εἰς ἐκεῖνον Αἶνιγματώδες τι Ζήτημα, καὶ εἰμὲν τὸ ἔλυσεν, ἔπινεν ἐκ τοῦ Ποτηρίου τὸν Οἶνον, εἰδὲ μὴ, τὸν ἔπινεν ὁ προβλητὴν τὸ Ζήτημα· καὶ Κέρδος μὲν τοῦ τοιούτου Ἀγῶνος ἔθετον τὸν Οἶ-

νον τοῦ Ποτηρίου, φιλοτιμούμενοι γὰρ τὸν πίωσιν ἕκαστοι ὡς Ἀθλον, καὶ Σημεῖον Νίκης, Τέλος δὲ καὶ Σκοπὸν εἶχον τὴν ἐπὶ τὰ Σπουδαῖα Συνερισίαν, καὶ τὴν ἐκ ταύτης Ἐπίδοσιν. Ἐσυνήθειον προσέτι γὰρ ποιοῦσι τὰ Προβλήματα ταῦτα καὶ εἰς Μίσλος ἡμεροσμένα, ὡς Ἐπιτραπέζια Ἄσματα, καὶ τὰ τοιαῦτα ὠνόμαζον καὶ Γριπίσματα.

Ποσαπλοῦν εἶναι τὸ Αἶνιγμα.

Τὸ Αἶνιγμα εἶναι διπλοῦν· τὸ μὲν διὰ μόνου τοῦ Λόγου προσφερόμενον, καὶ μὴ γραφόμενον, τὸ δὲ καὶ προσφερόμενον, καὶ γραφόμενον· καὶ διὰ μόνου τοῦ Λόγου προσφερόμενον εἶναι, ὅταν ἡ Ἀσάφειά του εἰς μόνον τὰς Φωνὰς ἐπιτηθεύεται, καὶ εἰς τὴν Γραφίδα φανεροῦται τὸ Σόμισμα, καὶ δὲν μένει Αἶνιγμα, ὡς τὸ παρὸν·

»Κύων Πόδα ἤσθιεν Αἰγὸς πρὸ Βάτου.

»Αἰγὸς μὲν ὁ Πούς, ἦν δὲ πρὸ Βάτου.

Τὸ ὅποιον εἰμὲν διὰ Λόγου προβληθῆ, γίνεται ὡς Αἶνιγμα· ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἀκοήν θέλει ἐκλάβωμεν τὴν Πρὸ συνεχῆ μετὰ τὴν Λέξιν Βάτου, καὶ ἀσχολώμεθα γὰρ συμβαβάσσωμεν τὰ σκοπούμενα ἀδύνατα, πῶς ὁ αὐτὸς Πούς ἦτον ἅμα καὶ Αἰγὸς καὶ Προβάτου· εἰδὲ γραφῆ, εὐθύς διακριθείσης τῆς Πρὸ εἰς τὴν Ὀρθογραφίαν, καὶ κατὰ Σύνταξιν ληφθείσης μετὰ τὴν Λέξιν Βάτου, καὶ ἔχει κατὰ Σύνταξιν, γίνεται ὄφλου. Τοιούτων Αἶνιγματῶν Τρόποι ἡμποροῦσι γὰρ περισθεῖναι καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν προελεχθέντων περὶ Κωμικῆς Λέξεως. Προφερόμενον δὲ, καὶ γραφόμενον εἶναι, ὅταν κατ' ἀμφοτέρους αὐτοὺς τοὺς τρόπους μένει πάλιν τὸ αὐτὸ, καὶ ὁμοίως ἀσχολώμεθα γὰρ εὐρίσκωμεν τὸ ἀποκρυπτόμενον Νόημα· οἷον, εἰάν τις αἶνιγματικῶς ἀποκρίψας τὸν Χρόνον, ἤθελεν ἐρωτᾶ ἵτι ταύτῳ οὐδαμοῦ καὶ